

רחוב צדדי נסיון ראשון: שני צעירים הולכים לקראתנו. "חברה, אולי תתמו על העצומה? השניים קוראים את הגליון בעיון רב, מחוירים אותו בפנים חמוצות. אחד אומר לשני: "בוא, נלך. בוא, אלה קומוניסטים". השני: "מאה אחוז!" החלפנו מבטים, משכנו בכתפיו, הלכנו הלאה.

אותו הרחוב, עשר פסיעות הלאה: אנו נתקלים בשני אנשים. האחד פקיד, השני מחוסר-עבודה. הפקיד (לאחר שקרא את העצומה): "מסכים עם העקרונות, אך אינני מוכן לחתום, כי אינני יודע מי זום את הפטיציה." מחוסר העבודה אפילו איננו רוצה לקרוא: "אינו עצמאות? אין לנו שום עצמאות. אנחנו חיים על חשבונה של ארץ-הברית."

תור גדול, ליד קולנוע, חץ: ניגשים לאישה אחת. היא מחייכת, אומרת שהיא צריכה לשאול את בעלה, לא, בלי לשאול היא לא תחתום.

באותו התור חותם בחור צעיר תוך הערה: "מה יש? זה לא עולה כסף." אולם מיד התחרט, שלף עיפרון ומחק את שמו. גם הוא חשב שהעצומה חברה על-ידי הקומוניסטים.

רחוב פינסקר: ניגשים לשתי נערות. הן קוראות את העצומה בעיון. אחת מהן: "חשבת שזו פטיציה למען נישואים אורתיים. הייתי חותמת. אבל על זה לא אחתום, זה פוליטיקה."

צעיר עומד ומעיין בשבועונים, התלויים ליד קיוסק. הוא מעיין בעצומה, חותם עליה מבלי להגיד מילה, שולח אלינו קריצה ערמומית. הוא חושב שהוא יודע עם מי יש לו עסק.

קפה "נוגה": ליד שולחן יושב גבר פתוח-פנים, מעורר במשקפיים שחורות. הוא קורא את העצומה בעיון: "לא, לא, לא!" במרחק שני שולחנות ממנו יושב גבר צנום, חסר משקפיים. הוא לא קורא כלל, אך תנבחו דומה: "לא! לא! לא!"

תור ליד קופת "הקאמרי": עובר בעלה-בנין, גבי מוגרבי, אנו עוצרים גם איתו. הוא מחייך, קורא רק את הכותרת: "מה פירוש הגברת עצמאות-ישראל? לא, אינני חותם על שטויות."

שתי צעירות אשר עמדו גם כן בתור ליד קופת התיאטרון, נענו באדישות לבקשתנו, חתמו על העצומה מבלי לקרוא כלל את תוכנה.

קפה "בן-יהודה": שוק העבודה של אמני-תל-אביב: בפניה מרוחקת יושב אחד לא-אמן, והוא המסגר שעובד בבית-הקפה. הוא איננו רוצה לחתום על שום דבר. סיפר הוא: "פעם חתמתי, מבלי לדעת על מה, זה עלה לי חמישים לירות. היתה זאת ערבות על שטר."

בית-מסחר לספרים ברחוב אחד-העם: על הקיר, ליד תמונתו של הרצל, תלוי העתק מצולם של מגילת-העצמאות. הפקיד מסרב לחתום, טוען: "ברור. אתם קומוניסטים!" לרגע קל עלה בנו הרצון להראות לו את מקור העצומה. אבל החלטנו להשאיר אותו באשליה שלו.

מרכז-מפא"י: מן הבניין יוצא עורך-הדין רוני, אנו מגישים לו את גליון-העצומה. הוא דוחה אותנו באדיבות: "אני איש-מפלגה ממושמע. אינני חותם על שום דבר, אשר לא אושר על ידה." כאן לא התאפקנו וגילינו לו כי בן-גוריון עצמו כבר חתם על מסמך זה. הוא חיפש את תתימת בלי גי.

הכופר

"אל תספרו לי ציזבאת! זה קומוניזם ושום דבר שחר!" האיש נדהם בשמעו כי העצומה מכילה שלושה סעיפים של מגילת-העצמאות. רוב האנשים, אליהם ניגשה החוליה המיוחדת של העולם הזה חשבו, כמוהו, כי העצומה היא מבצע תעמולתי חדש של המפלגה הקומוניסטית הישראלית.

כתבת הדור וורה אלישיב (בתו של סגיר ישראל בברית-המועצות לשע" (בר): "זה מטריח מקומוניזם."

העתונאית

כאשר רצה השוטר לעיין בעצומה, ניגש אליו מפקדו, קצין בעל שלושה כוכבים, אשר עליו לקרוא רח.

"הסתלק!"

בגליון, לא מצא אותה, עמד בסירובו, הפעם באדיבות פחותה יותר.

כיכר-המושבות: מוכר-הגרעינים איננו מדבר עברית. אולם הוא חתם ברצון רב, לאחר שהוסבר לו (בבולגרית) כי העצומה היא למען שלום, עליה ובניין-הארץ. הוא לא היה יחיד.

למחלת היום, כיכר-דיונוב: הקופאית המוכרת כרטיסים להגלת הוועד למען החייל, מסרבת לחתום, אפילו לאחר שקנינו ממנה כרס ס: "הדבר חשוד בעיני. אני צריכה להתייעץ עם בעלי."

אוטובוס מלא נוסעים: אנו פועלים על גלגלים, היות ואין אנו רוצים להפסיד זמן — ולקוחות. אולם גם כאן לא מאירה לנו ההצלחה פנים. איש בעל זקן שחור איננו מסכים עם הסעיף השני של העצומה: "לא תמיד המיעוט צריך להסכים עם החלטות הרוב. אינני מוכן להושיט להם יד. עשינו זאת כבר מספיק. עכשיו תורם לעשות זאת."

רחוב ברנר: מאחד ממשרדי ההסתדרות יוצאים שני קר-בוצניקים אופייניים. הם נעצרים לקרוא את העצומה בכובד ראש, אינם מוצאים לעצמם שום דבר שהם מתנגדים לו. לאחר מכן עובר מבטם לכותרת, שגם בה אינם מוצאים את הויהוי המבוקש. "מאיה מפלגה אתם?" אנו נשבעים כהן צדק שאיננו שייכים לשום מפלגה. הם מחליטים, ליתר בטחון, לא לחתום. מי יודע איוו מזימות מתבטלות בקלחת הפוליטית העכורה של העיר?

תור בלשכת העבודה: פרצופים נועמים נלשטים אל העצומה. סלים תבאני, תימני מסולסל פיאות, אינו מוכן אפילו לשמוע על חתימה: "יודעים! יודעים! זה הכל ניירות של בוליטיקה, חותמים — לא תהיה עבודה. יודעים!"

בית-הדואר ביפו: התור לקניית בולים נמשך למרחוק. אחד העומדים בו מעיף מבט חטוף בעצומה, מסנן מבין שניו: "יד הייתי מושיט להם? סכין הייתי מושיט להם!"

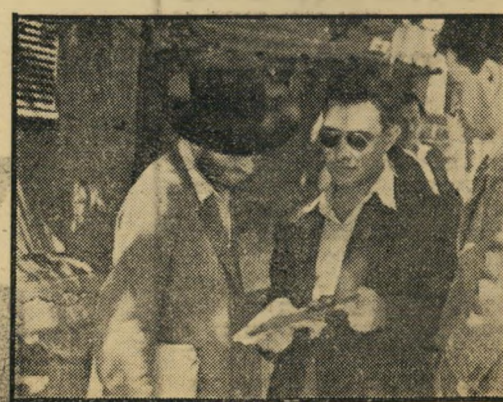
שדרות-ירושלים: שתי נשים הולכות בקצב מהיר. אין אנו מצליחים לעצור איתן. אולם אחת מהן פולטת מעבר לכתפה: "אין לנו זמן לעצמאות. אנחנו ממהרות לקולנוע." כעבור דקות מספר חוזרות השתיים, הפעם בקצב איטי יותר, גם עתה סירבו הן לחתום: "איחרנו לקולנוע. אין לנו מצברוח בשביל זה."

אולם אנחנו היינו במצב-רוח מרומם. הוכחנו את אשר רצינו להוכיח, פנינו לחזור למצרכת.

הביעה את נכונותה לחתום על העקרונות הכוללים בעצומה, אך סירבה לעשות זאת, עקב היותה לבושה במדי-ט.

הקצינה

טרב לחתום, התפלא על שפנו אליה, ציין כי הוא מזדהה רק עם עקרונות התורה, אם כי הסכים עם העצומה.

האדוק

האש, מפלגות

וסגרות, המשי, אזרחים

ות-תל, עצמאות

ת היא, זמניות, לחתום

ב העם, מאשר

הסעי, 91

200

91

200

91

200

תמו על, מבין, העיר